

man vil anvende de Vaaben, der staa til Raadighed. Det gav sig bl. a. Udslag i forskellige Skrivelser. Jeg har set saadanne Skrivelser fra 15. Februar, 6. Marts og 18. Maj. I den sidste siges det triumferende, at indtil dette Øjeblik er det ikke lykkedes at faa noget dansk Firma til at levere Varme- og Ventilationsanlæg til det nye Sygehus i Esbjerg. Tænk Dem, det er et Sygehus, som der er Trang til at opføre, fordi Antallet af syge er vokset, men det bryder man sig ikke om, man glæder sig kun over, at det indtil dette Øjeblik ikke er lykkedes at faa noget dansk Firma til at levere disse Anlæg! Og Jernindustriens Sammenslutning har for at forhindre udenlandske Firmaer i at paatage sig dette Arbejde henvendt sig til beslægtede Organisationer i Finland, Norge, Sverige og Tyskland, og man har derfra, anføres det, modtaget fuldt ud tilfredsstillende Forsikringer om Støtte i videste Omfang. Altsaa, man ikke blot boykotter det Udtryk for Samfundet, som Kommuneledelsen er, i Indlandet, men man sender ogsaa sine Skrivelse til Udlandet og faar derfra fuldt tilfredsstillende Svar: Vi skulle nok passe paa, at de ikke skulle faa noget til deres Sygehus, lad det blot gaa med de syge, som det kan; saa længe denne Konflikt varer, ere vi gode nok. Disse Skrivelser vare undertegnede af Foss, Formand for Jernindustriens Sammenslutning, og paraferede af Hr. Helsing, Antisocialisternes Leder her i København. Paa den Maade vise disse Samfundsstøtter deres Kærlighed til Samfundet, naar det en enkelt Gang gaar dem imod.

I Juni Maaned var der Forhandlinger i Esbjerg mellem Murerne og deres Mestre, og der mødte Murermester Andersen fra Nyborg, det ærede Medlem fra Nyborgs (Birch) ordførende Stiller og nære Bekendt, hvem det ærede Medlem ogsaa interesserer sig meget for — han fik ham introduceret hos Justitsministeren, saa at han fik Fængselet i Nyborg —, altsaa en Mand, der foretrakkes ogsaa i andre Henseender. Denne Mand mødte altsaa paa Arbejdsgivernes Vegne og foreslog Murersvendene — ja, hvad tror De? — at boykotte Esbjerg Kommune. Det er et Udtryk for Samfundsaa, ikke sandt? Men Arbejderne havde, som alle Vegne, mere Samfundsaa end Repræsentanterne for Privatkapitalismen og sagde selvfølgelig Nej. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han ikke mener, at der her er et Tilfælde, hvor Samfundet maatte træde til, om det ikke var et Overgreb, her forelaa.

Det ærede Medlem sagde senere om Sporvejsstrejken, at Buen var spændt for højt. Det var den ikke, thi Fordringerne gik, som jeg har nævnt, ud paa Ligestilling med de andre. Men hvis det ærede Medlem dermed mener, at man har overvurderet Kræfterne, saa er det rigtigt. Selvfølgelig have Arbejderne der overvurderet deres Kræfter. Jeg haaber, at det vil have sine heldige Virkninger, ikke i den Retning, som det ærede Medlem maaske ønsker det, men i Retning af, at Arbejderne forstaa, at de skulle have mere Fremsyn, søge at tilvejebringe større Kraft i deres Optræden, end det desværre har vist sig at være Tilfældet her.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at „det i Fremtiden kan blive nødvendigt, jeg siger ikke, det er, men jeg siger, at det i Fremtiden kan blive nødvendigt at skabe et stærkere Værn for Arbejdsmfriheden, end vi nu have, thi i et sundt Samfund“ — det ærede Medlem sagde sundt Samfund — „maa Arbejdsmfriheden være mindst lige saa ukrænkelig som Strejkeretten“. Ja, forudsat, at man mener, at der ikke krænkkes „berettigede“ Interesser, skal Strejkeretten naturligvis være berettiget, mener det ærede Medlem, men naar det ærede Medlem taler om det „sunde“ Samfund, vil jeg sige, at i et sundt Samfund have Arbejderne Ret til Arbejde, det hører med til det sunde Samfund. Kan det ærede Medlem skaffe et saadant sundt Samfund, som virkelig fortjener dette Navn, kunne vi jo tales ved. Men naar det ærede Medlem opretholder det nuværende Samfund med dets Skavanker og saa pilraaddent, som det er, maa han fremdeles vente sig Udslag som Sporvejsstrejken og lignende, fordi Aarsagerne ikke ere fjernede.

Der kunde være meget andet at sige herom, Emnet er saa at sige udtømmeligt, men dertil have vi jo ikke Tid. Jeg ved ogsaa, at det ærede Medlem er i ganske god Pleje derovre. Han var til et Vælgermøde i Tjæreborg. Det refereres derfra, at det ærede Medlem udtalte, at om Skattespørgsmaalet vidste han intet, i Grundlovssagen var han mere ulden end nogen Sinde. Hvis ikke Landstinget vilde gaa med til Grundlovsændringen, maatte man se sig om efter noget andet, og kun i yderste Nødsfald vilde man lade det komme til Kamp. Sundbo fremsatte nogle Bemærkninger og opfordrede det ærede Medlem til at komme til Stede ved et Diskussionsmøde om Socialismen, hvad det ærede Medlem lovede. Nu har jeg ganske vist hørt, at denne gode Villie senere skulde